

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa S. K.
przeciwko Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w C.
o ustalenie istnienia stosunku pracy i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 września 2013 r.,
skargi kasacyjnej powoda na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 28 sierpnia 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 28 sierpnia 2012 r., II PZ 17/12, oddalił zażalenie powoda S. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w T. z 26 stycznia 2012 r. Postanowieniem tym Sąd Okręgowy odrzucił skargi powoda z 25 lipca 2011 r. oraz z 26 września 2011 r. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z 3 marca 2011 r.

Powód wniósł skargę kasacyjną na postanowienie Sądu Najwyższego z 28 sierpnia 2012 r., II PZ 17/12. Zarzucił naruszenie prawa do bezstronnego sądu i zasady równego traktowania stron z art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 403 § 2 k.p.c. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Najwyższego i uwzględnienie zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w T. z

26 stycznia 2012 r., ewentualnie o przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i dlatego została odrzucona. Skarga kasacyjna przysługuje od orzeczenia sądu powszechnego a nie od orzeczenia Sądu Najwyższego (art. 398¹ k.p.c.). Orzeczenia Sądu Najwyższego nie są zaskarżalne. Zaskarżalność orzeczenia Sądu Najwyższego stanowiłaby wyjątek, który musiałby być wyraźnie uregulowany. W każdym systemie sądownictwa istnieje najwyższa instancja sądowa, której orzeczenia nie podlegają dalszemu zaskarżeniu. Tak jest w odniesieniu do orzeczeń - wyroków i postanowień - Sądu Najwyższego. Stronie nie przysługuje ani zażalenie (art. 394¹ k.p.c.), ani skarga kasacyjna (art. 398¹ k.p.c.), ani skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.). Wyłączenie zaskarżenia orzeczeń Sądu Najwyższego wynika z ustrojowego usytuowania tego Sądu (art. 175 i art. 183 Konstytucji RP), który nie jest sądem powszechnym, a więc ani sądem pierwszej, ani sądem drugiej instancji. Będąc najwyższym organem władzy sądowniczej, Sąd Najwyższy zawsze orzeka poza tokiem instancji. Podstawą zaskarżenia orzeczenia Sądu Najwyższego nie są przepisy wskazane w odrzuconej skardze kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 17 lutego 2012 r., III SO 1/12, OSNP 2013, nr 3-4, poz. 48; z 25 kwietnia 2012 r., II PZ 7/12, OSNP 2013, nr 7-8, poz. 85, LEX nr 1222152; z 13 marca 2012 r., III SO 3/12, LEX nr 1215155; z 20 czerwca 2007 r., I UZ 13/07, LEX nr 898802).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398¹ § 1 k.p.c. oraz art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c.